

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Jeg er tilfreds med, at boligministeren vil optage en forhandling med KAB vedrørende dets æskesystem.

Hvad der er kommet frem om nogle af boligselskaberne i Brøndbyerne, er ikke godt. Der synes at have været en sammenrodning af interesserne dér. Når f. eks. teknikere betaler honorarer til bestyrelsesmedlemmer i sociale boligforetagender, og honorarer udbetales, uden at det fremgår af regnskabet, er det utilbørligt, og boligministeren er da også omgående skredet ind. Når man har kunnet dele honorarerne, som sket er, tyder det i øvrigt på, at de 1½ pct., der tillades til administration af byggeri under opførelse, er for høj en procent, således som også andre ordførere har været inde på.

Forespørgslen vedrører bl. a. statens tilsynsførende og deres honorarer. Det radikale venstre er enig i, at sådanne tilsynsførende ikke kan undværes og ikke kan erstattes af en revisor, og at de normalt bør være statstjenestemænd og ikke kommunale tjenestemænd, da kommunerne i forvejen er repræsenteret i de forskellige foretagender.

Vi kan tilslutte os, at spørgsmålet om de tilsynsførendes honorarordning og også spørgsmålet om, hvorvidt flere honorarer kan samles på én hånd, tages op i det udvalg, som ministeren agter at nedsætte til eventuel revision af de hidtidige regler for fastsættelse af administrationsudgifterne.

Til slut mit partis anerkendelse af den hurtighed og fasthed, hvormed boligministeren har optrådt, efter at der i pressen var fremdraget visse uheldige forhold. Ministeren har det radikale venstre bag sig i sit fortsatte arbejde for at få fjernet de fejl, der måtte findes ved enkelte foretagender, og for i det hele at få skabt de samfundsmæssigt bedste retningslinjer for det sociale byggeris administration.

Også jeg ønsker at understrege, at ministeriet ved sine undersøgelser kun undtagelsesvis har fundet misbrug. Der kan ikke sættes et sort stempel på det sociale byggeri i almindelighed. Nu gælder det om at se fremad.

Kristian Kristensen: Denne diskussion er kommet til at dreje sig om noget helt andet

end det, man efter forespørgslens ordlyd egentlig havde kunnet vente sig.

Den ærede ordfører for forespørgerne taler om og kritiserer boligstøttelovgivningen. Det ærede medlem siger, at det er den siddende regering, der er skyld i, at denne lovgivning ikke er afviklet for længe siden. Ja, hvad skal man næsten sige til det? Det kan da ikke være den i øjeblikket siddende regerings skyld, at den venstre-konservative regering, der sad i 1950-53, ikke fik begyndt denne af det ærede medlem så stærkt ønskede afvikling. Det er egentlig efter det ærede medlems indlæg ganske interessant at kunne konstatere, at det var hans eget parti, der gennemførte den første boliglov, at det var et medlem af hans eget parti, der som indenrigsminister satte sit navn under loven, og at det er den siddende regering, der er begyndt afviklingen af denne lovgivning. Kendsgerninger kan være hårde krabater at bakke med.

I øvrigt har denne diskussion i hvert fald ført det gode med sig, at vi af den højtærede boligminister har fået en grundig redegørelse for de omhandlede boligselskabers forhold. Det er blevet præciseret, at beboerne, lejerne, må have indflydelse på de pågældende selskabers drift. Derved får disse førstehåndsinteresserede en mulighed for at kontrollere eventuelle urimeligheder. De får jo også derved et vist ansvar.

Jeg glæder mig i øvrigt over, at den højtærede boligminister præciserede, at honorarer skal være beskedne, at bestyrelsesposter skal betragtes som tillidsposter, og endelig over præciseringen af, at ingen honorarer i fremtiden må udbetales, uden at de er godkendt af boligministeriet; så ved vi, hvor ansvaret er placeret.

Vi anerkender dette, og vi tager den højtærede boligministers redegørelse til efterretning.

Alfred Jensen: Jeg har ved flere lejligheder på den kommunistiske gruppes vegne givet udtryk for, at vi mener, at boligen ikke må være et spekulationsobjekt. Det var de synspunkter, vi gav udtryk for, da leje- og boliglovene var til behandling her før jul. Det var ud fra disse synspunkter, vi foreslog, at den gamle boligmasse skulle nationaliseres, og det var ud fra disse synspunkter, vi vendte os mod den forringelse,